

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2003

Julkaistu Helsingissä 10 päivänä huhtikuuta 2003

N:o 278—284

SISÄLLYS

N:o		Sivu
278	Laki Liikenneturvasta	637
279	Valtioneuvoston asetus maaseudun kehittämisestä annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	641
280	Valtioneuvoston asetus eräistä maaseudun kehittämiseen myönnettävistä lainoista annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	643
281	Valtioneuvoston asetus vaarallisten aineiden kuljettajien ajoluvasta annetun asetuksen muuttamisesta	645
282	Valtioneuvoston asetus vaarallisten aineiden kuljetukseen tarkoitettujen pakkausten ja säiliöiden vaatimustenmukaisuuden osoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	647
283	Valtioneuvoston asetus vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä annetun valtioneuvoston asetuksen 5 ja 34 §:n muuttamisesta	651
284	Opetusministeriön päätös Suomen Helluntaikirkko (Pingstkyrkan i Finland) -nimisen uskonnollisen yhdyskunnan merkitsemisestä uskonnollisten yhdyskuntien rekisteriin	652

N:o 278

Laki

Liikenneturvasta

Annettu Helsingissä 4 päivänä huhtikuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Liikenneturva ja sen tarkoitus

Liikenneturva, ruotsinkieliseltä nimeltään Trafikskyddet, on julkisoikeudellinen yhdistys, joka toimii valtakunnallisena liikenneturvallisuuksien keskusjärjestönä.

Liikenneturvan tarkoituksena on liikenneturvallisuuden edistäminen tiedotuksen, valistuksen ja koulutuksen keinoin.

2 §

Oikeustoimikelpoisuus

Liikenneturvan kelpoisuudesta saada niimiänsä oikeuksia ja tehdä sitoumuksia sekä

kantaa ja vastata on voimassa, mitä yhdistyslain (503/1989) 6 §:n 1 momentissa säädetään rekisteröidystä yhdistyksestä.

3 §

Liikenneturvan tehtävät

Liikenneturvan tehtävänä on:

- 1) harjoittaa liikenneturvallisuutta koskevaa tiedotus-, valistus- ja koulutustoimintaa;
- 2) harjoittaa Liikenneturvan toimintaa palvelevaa tutkimusta;
- 3) opastaa ja yhteensovittaa jäsenjärjestöjen liikenneturvallisuuksien toimintaa; sekä
- 4) tehdä aloitteita ja toimia muutoinkin liikenneturvallisuuden hyväksi.

HE 211/2002
LiVM 22/2002
EV 238/2002

4 §

Jäsenyys Liikenneturvassa

Liikenneturvan jäseniksi voidaan hyväksyä sellaiset valtakunnalliset yhdistykset ja muut yhteisöt, joiden toimialaan tai tehtäviin liikenneturvallisuuden edistäminen kuuluu tai läheisesti liittyy.

5 §

Liikenneturvan toimielimet

Liikenneturvan toimielimiä ovat keskusjärjestön kokous ja hallitus. Liikenneturvalla on toimitusjohtaja. Muista toimielimistä säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Keskusjärjestön kokouksen muodostavat keskusjärjestön jäsenet.

Hallituksessa on puheenjohtaja ja yksitoista muuta jäsentä. Valtioneuvosto määrää puheenjohtajan ja neljä jäsentä, jotka edustavat liikenne- ja viestintäministeriötä, opetusministeriötä, sisäasiainministeriötä ja sosiaali- ja terveystieteiden ministeriötä. Keskusjärjestön kokous valitsee seitsemän jäsentä, joiden joukossa tulee olla eri tienkäyttäjryhmiä edustettuina. Kullekin jäsenelle määrätään tai valitaan henkilökohtainen varajäsen. Puheenjohtaja ja muut jäsenet määrätään tai valitaan kahdeksi kalenterivuodeksi kerrallaan. Kunkin kalenterivuonna kuitenkin puolet jäsenistä on erovuorossa. Hallitus valitsee keskuudestaan kaksi varapuheenjohtajaa.

Jos ministeriötä edustava jäsen tai varajäsen hallituksessa eroaa tai kuolee kesken toimikauden, liikenne- ja viestintäministeriö määrää asianomaista ministeriötä kuultuaan hänen tilalleen uuden jäsenen tai varajäsenen jäljellä olevaksi toimikaudeksi.

6 §

Toimielinten tehtävät

Keskusjärjestön kokouksessa:

- 1) päätetään tilinpäätöksen vahvistamisesta ja vastuuvapauden myöntämisestä hallituksen jäsenille ja toimitusjohtajalle;
- 2) päätetään mahdollisesta jäsenmaksusta ja sen määrästä seuraavaksi toimintavuodeksi;
- 3) valitaan ne hallituksen jäsenet, joiden

valinta 5 §:n 3 momentin mukaan kuuluu keskusjärjestön kokoukselle;

4) valitaan yksi tilintarkastaja ja tämän varamies, jonka valinta 12 §:n 2 momentin mukaan kuuluu keskusjärjestön kokoukselle; ja

5) määrätään hallituksen puheenjohtajan ja jäsenten sekä tilintarkastajan palkkiot seuraavaksi toimintavuodeksi.

Hallituksen tehtävänä on:

1) vahvistaa seuraavan vuoden toimintasuunnitelma ja talousarvio;

2) päättää Liikenneturvan jäsenten ottamisesta ja erottamisesta;

3) ottaa ja erottaa toimitusjohtaja ja määrätä hänen palkkaetunsa sekä määrätä toimitusjohtajalle sijainen;

4) vahvistaa Liikenneturvan työjärjestys; ja
5) käyttää muutoinkin Liikenneturvan ylintä päätösvaltaa asioissa, jotka eivät 1 momentin mukaan kuulu keskusjärjestön kokouksen päätösvaltaan.

Toimitusjohtajan tehtävänä on:

1) huolehtia Liikenneturvan talouden ja varojen hoidosta;

2) valmistella hallituksessa käsiteltävät asiat;

3) panna täytäntöön hallituksen päätökset; ja

4) johtaa Liikenneturvan toimintaa työjärjestyksen mukaisesti ja suorittaa ne muut toimeenpanovaltaan kuuluvat tehtävät, jotka eivät kuulu hallitukselle.

Keskusjärjestön kokouksen ja hallituksen muista tehtävistä, 5 §:n 1 momentissa tarkoitettujen muiden toimielinten tehtävistä sekä toimielinten toiminnasta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

7 §

Toiminnan rahoitus

Liikenneturvan toiminnan rahoitukseen voidaan käyttää liikennevakuutuslain (279/1959) 18 a §:n 1 momentin mukaisella liikenneturvallisuuden edistämiseen tarkoitetulla maksulla kerättyjä varoja.

Liikenneturvan toiminnan rahoitukseen voidaan käyttää myös muita tähän tarkoitukseen osoitettuja varoja sekä mahdollisista jäsenmaksuista ja suoritemaksuista kertyviä tuloja.

8 §

Yleishallinto-oikeudellisten periaatteiden soveltaminen

Liikenneturvan julkisten hallintotehtävien hoitamisessa on soveltuvin osin noudatettava hallintomenettelylakia (598/1982), lakia viranomaisten toiminnan julkisuudesta (621/1999) ja kielilakia (148/1922).

Liikenneturvan hallituksen jäsenet ja sen toimihenkilöt hoitavat Liikenneturvalle tämän lain mukaisesti annettuja julkisia hallintotehtäviä virkavastuulla.

Valitus Liikenneturvan päätökseen, jolla on ratkaistu tiedon saantia asiakirjasta koskeva asia, tehdään hallintolainkäyttölain (586/1996) 12 §:ssä tarkoitetulle toimivaltaiselle hallinto-oikeudelle.

9 §

Maksut

Liikenneturvan julkisiin hallintotehtäviin liittyvien suoritteiden maksullisuuden ja maksujen suuruuden yleisistä perusteista on soveltuvin osin voimassa, mitä valtion maksuperustelain (150/1992) 4—6 §:ssä säädetään. Mainituista suoritteista perittävistä maksuista voidaan säätää liikenne- ja viestintäministeriön asetuksella noudattaen soveltuvin osin, mitä valtion maksuperustelain 8 §:n 2 ja 3 momentissa säädetään.

10 §

Toiminnan valvonta

Liikenne- ja viestintäministeriö ohjaa ja valvoo Liikenneturvan toimintaa ja vahvistaa vuosittain varojen käyttösuunnitelman. Liikenneturvan tulee toimittaa ministeriölle valvontaa varten tarvittavat asiakirjat siten kuin valtioneuvoston asetuksella säädetään.

Liikenne- ja viestintäministeriö pitää luetteloa henkilöistä, joilla on oikeus Liikenneturvan nimen kirjoittamiseen ja antaa luettelosta tietoja ja otteita.

11 §

Yhdistyslain säännösten soveltaminen

Keskusjärjestöstä ja sen jäsenistä on soveltuvin osin voimassa, mitä yhdistyslain 6 §:n 2 momentissa, 9, 11—15, 20, 24, 26, 31—34 §:ssä ja 35 §:n 1 ja 2 momentissa, 36, 37 sekä 39 §:ssä säädetään. Valtioneuvoston asetuksella säädetään asioista, joista yhdistyslain mukaan määrätään yhdistyksen säännöissä.

12 §

Kirjanpito ja tilintarkastus

Liikenneturvan kirjanpitoon ja tilinpäätökseen sovelletaan, mitä kirjanpitolaissa (1336/1997) säädetään.

Liikenneturvan hallinnon ja tilien tarkastamista varten tulee olla kaksi tilintarkastajaa, jotka ovat joko Keskuskauppakamarin hyväksymiä tilintarkastajia (KHT) tai julkishallinnon ja -talouden tilintarkastajia (JHTT). Tilintarkastajista toisen valitsee keskusjärjestön kokous ja toisen määrää liikenne- ja viestintäministeriö. Kummallekin tilintarkastajalle valitaan tai määrätään myös varamies. Sen lisäksi Liikenneturvan tilintarkastukseen sovelletaan, mitä tilintarkastuslaissa (936/1994) säädetään.

13 §

Vahingonkorvausvelvollisuus

Sen lisäksi mitä yhdistyslaissa säädetään, Liikenneturvan hallituksen jäsenen ja toimihenkilön on korvattava vahinko, joka on aiheutettu Liikenneturvalle, sen jäsenelle tai muulle tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä rikkomalla. Tällaisen vahingon korvaamiseen sovelletaan muutoin yhdistyslain säännöksiä. Liikenneturvaan työsuhteessa olevan vahingonkorvausvelvollisuudesta on voimassa, mitä siitä erikseen säädetään.

14 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytän-

töönpanosta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

15 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Tällä lailla kumotaan Liikenneturvasta 13 päivänä marraskuuta 1987 annettu asetus

Helsingissä 4 päivänä huhtikuuta 2003

(843/1987) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Mainitun Liikenneturvasta annetun asetuksen nojalla hallintoneuvostoon valittujen ja määrättyjen jäsenten ja varajäsenten toimikausi jatkuu tämän lain voimaantulon jälkeen hallituksessa toimikauden loppuun.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Liikenne- ja viestintäministeri *Kimmo Sasi*

N:o 279

Valtioneuvoston asetus**maaseudun kehittämisestä annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä huhtikuuta 2003

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

muutetaan maaseudun kehittämisestä 21 päivänä kesäkuuta 2000 annetun valtioneuvoston asetuksen (609/2000) 26 §:n 5 ja 6 momentti, 59 § sekä 82 §:n 2 ja 4 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 26 §:n 5 momentti asetuksessa 855/2000 ja 82 §:n 2 momentti asetuksessa 356/2002. sekä

lisätään 26 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa asetuksessa 855/2000, uusi 7 momentti, seuraavasti:

26 §

Investointituen enimmäismäärä maatilalla toteutettavissa investoinneissa

Edellä 1—4 momentissa tarkoitettujen investointien hyväksyttäviin kokonaiskustannuksiin voidaan myöntää tukea vain siltä osin, kuin kustannukset eivät ylitä 840 000 euron määrää.

Tukikelpoisten kustannusten enimmäismäärä voidaan korottaa kaksinkertaiseksi, jos investointi koskee muuta tuotantoa kuin puutarhataloutta ja jos investoinnin toteuttaa:

1) vähintään kolme maaseutuyritystä yhdessä;

2) 11 §:n 3 momentin 2 kohdassa tarkoitettu, vähintään kolme jäsentä käsittävä ryhmä tai liitto;

3) sellainen maaseutuyritys, jossa on vähintään kolme osakasta tai jäsentä ja jonka kaikki osakkaat tai jäsenet täyttävät 3 luvussa säädetyt yrittäjää koskevat edellytykset.

Tomaatin tai kurkun viljelyalaa lisäävien kasvihuoneiden rakentamiseen voidaan myöntää tukea 15 päivästä huhtikuuta 2003 31 päivään joulukuuta 2006 siltä osin, kuin hyväksyttävät kustannukset koskevat yhteensä enintään yhden hehtaarin kasvihuonealaa yrittäjää kohden. Yrittäjä ja hänen aviopuolisonsa katsotaan tällöin yhdeksi hen-

kilöksi. Enimmäisalaan luetaan myös ala, joka vastaa yrittäjän ja hänen aviopuolisonsa taikka yrittäjän ja hänen aviopuolisonsa alaikäisten lasten omistusosuutta tuettavassa maaseutuyrityksessä. Lisäksi tukikelpoiseen enimmäisalaan luetaan kasvihuoneala, jonka rakentamiseen on kysymyksessä olevana aikana myönnetty rahoituslain nojalla tukea ja joka vastaa yrittäjän ja hänen aviopuolisonsa taikka yrittäjän ja hänen aviopuolisonsa alaikäisten lasten välittömästi tai välillisesti omistamia osuuksia samassa tai muissa kasvihuonetuotantoa harjoittavissa yrityksissä. Mitä 35 §:n 3 momentissa säädetään aviopuolisosta, sovelletaan edellä tarkoitettua tukikelpoista enimmäisalaa laskettaessa.

59 §

Muut tuen myöntämisen edellytykset

Edellytyksenä tuen myöntämiselle kehittämishankkeeseen on lisäksi, että:

1) kehittämishanke toteutetaan asetetussa määräajassa hyväksytyä suunnitelmaa noudattaen;

2) tuen saaja harjoittaa tuettavaa toimintaa ilman toiminnan olennaista supistamista tukipäätöksessä asetettavan vähimmäisajan;

3) tuen saaja ei luovuta tuen kohteena ollutta käyttöomaisuutta viiteen vuoteen ilman työvoima- ja elinkeinokeskuksen suostumusta;

4) tuen saaja pitää kirjanpitoa ja säilyttää tositteet vähintään 16 §:ssä säädetyn tavoin;

5) tuen saaja ja sellainen alihankkija tai palvelun antaja, joka sopimuksen nojalla toteuttaa osan kehittämishankkeesta, sopivat kirjallisesti siitä, että tuen saaja voi tuen käyttöä tarkastavan viranomaisen yksilöidystä pyynnöstä antaa kyseiselle viranomaiselle kumpaakin osapuolta koskevat tarvittavat tiedot alihankinta- tai palvelutoiminnasta kaikkien tuettujen toimintojen osalta.

82 §

Tuen myöntäminen

Maa- ja metsätalousministeriö myöntää tuen 53 §:ssä tarkoitettuihin valtakunnallisiin kehittämishankkeisiin, 65 §:n 1 momentissa tarkoitettuihin tutkimuksiin ja 65 §:n 2 momentissa tarkoitettuihin valtakunnallisiin maaseudun tutkimushankkeisiin sekä tuen, joka sisältyy 77 §:ssä tarkoitettuihin valtiontakauksiin maa- ja metsätalousministeriön antaessa takauksen. Tukea valtakunnallisiin hankkeisiin ei saa myöntää ennen kuin 100 §:ssä tarkoitettua maaseutupolitiikan yhteistyöryhmältä on saatu asiasta lausunto. Lisäksi maa- ja metsätalousministeriö myöntää INTERREG III -yhteisöaloiteohjelmasta rahoitettavan tuen, jota haetaan ministeriöltä. Sekä työvoima- ja elinkeinokeskus että maa- ja metsätalousministeriö voivat myöntää tukea 58 §:ssä tarkoitettuihin kustannuksiin.

Päätös, jolla tuki on myönnetty, lakkaa olemasta voimassa vuoden kuluttua päätök-

Helsingissä 3 päivänä huhtikuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeri *Jari Koskinen*

sen antamisesta tai, jos tuki on myönnetty rakentamista tai muuta työn suorittamista koskevaan investointiin, viimeistään kahden vuoden kuluttua päätöksen antamisesta, jollei tuen ensimmäistä erää ole maksettu tai lainaa nostettu taikka tuen maksamista tai lainan nostamista haettu tuen tai sen ensimmäisen erän maksamiselle taikka lainan tai sen ensimmäisen erän nostamiselle säädettyssä ajassa. Valtiontakauksen myöntämistä sekä tuen, valtionlainan ja valtiontakauksen siirtämistä koskeva päätös lakkaa olemasta voimassa vuoden kuluttua päätöksen antamisesta, jollei takauksen kohteena olevaa lainaa ole myönnetty tai siirtämisen perusteena olevaa toimenpidettä toteutettu sanotussa ajassa. Voimassaoloaikaa voidaan pidentää ennen määräajan päättymisestä tehdystä hakemuksesta, jos pidentämiseen on erityisen painavia syitä. Voimassaoloaikaa ei kuitenkaan saa pidentää yli kahden vuoden. Edellä 53 ja 65 §:ssä tarkoitettuja tutkimus- ja kehittämishankkeita koskevan päätöksen voimassaoloaika päättyy kuitenkin sen vuoden lokaan viimeisenä päivänä, jona päätös on annettu.

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä huhtikuuta 2003.

Asetuksen voimaan tullessa vireillä oleviin hakemuksiin sovelletaan asetuksen voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Asetuksen 82 §:n 2 ja 4 momenttia sovelletaan kuitenkin myös asetuksen voimaan tullessa vireillä oleviin tuen myöntämistä koskeviin hakemuksiin.

Vanhempi hallitussihteeri *Katriina Pessa*

N:o 280

Valtioneuvoston asetus**eräistä maaseudun kehittämiseen myönnettävistä lainoista annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä huhtikuuta 2003

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

muutetaan eräistä maaseudun kehittämiseen myönnettävistä lainoista 21 päivänä syyskuuta 2000 annetun valtioneuvoston asetuksen (808/2000) 7 §:n 2 ja 3 momentti, 8 §:n 1 ja 3 momentti, 10 §:n 1 momentti, 19 §:n 1 ja 3 momentti sekä 33 §:n 4 momentti seuraavasti:

7 §

Maanostolainan nostaminen

Lainan ensimmäinen erä on nostettava vuoden kuluessa ja viimeinen erä kahden vuoden kuluessa tuen myöntämisestä. Lainavarat on välittömästi käytettävä kauppakirjassa sovitun lainoituskelpoisen kauppahinnan sekä poismaksettavien tai vastattaviksi otettujen luottojen maksamiseen. Lainan saa kuitenkin maksaa lainan saajalle, jos lainoitettu kauppahinta on maksettu ennen lainan nostamista. Jos lainoitettu kauppahinnasta on maksettu vain osa, lainan saa maksaa lainan saajalle siltä osin kuin lainoitettu kauppahinnasta maksettu osa ylittää lainoitettun kauppahinnan ja lainan erotusta vastaavan määrän. Jollei 18 §:n 1 momentista muuta johdu, lainan nostamisen edellytyksenä on kuitenkin, että tuen kohteena olevaa tilaa tai tilan osaa ennestään rasittavat rahoituslain, porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain (45/2000) ja rahoituslain 69 §:n 1—3 momentin mukaisen lainsäädännön nojalla myönnettyt lainat ja valtion myyntihintasaamiset sekä maatilatalouden kehittämisrahastosta annetun lain (657/1966) mukaiset valtion myyntihintasaamiset korkoineen maksetaan yhdessä erässä heti takaisin.

Lainan saajalle maksettavan maanostolainan nostamisen edellytyksenä on, että lainan saaja esittää luottolaitokselle laina-asiakirjoihin liitettäväksi maksutositteen lainoituskelpoisen kauppahinnan maksamisesta myyjän tai hänen määräämänsä tilille taikka pankki-

tositteen lainan maksusta. Vastaavat tositteet on liitettävä laina-asiakirjoihin, jos nostettavalla lainalla maksetaan sanotut kauppahintaerät. Viimeistään lainan toista erää nostettaessa laina-asiakirjoihin on liitettävä tositteet koko kauppahinnan suorittamisesta.

8 §

Rakentamista ja työn suorittamista koskevan lainan nostaminen

Rakentamiseen ja muuhun työn suorittamiseen myönnetyn investointilainan sekä asuntolainan saa nostaa enintään viidessä erässä. Laina tai sen ensimmäinen erä on nostettava kahden vuoden kuluessa tukipäätöksen antamisesta.

Lainan ensimmäisen ja viimeisen erän tulee kummankin olla vähintään 20 prosenttia lainan määrästä. Lainan saa kerralla nostaa vasta rakennuksen valmistuttua. Nostettaessa lainaa erinä osuus, joka vastaa nostettun lainan määrää koko lainasta, ei saa ylittää rakennuksen valmiusastetta. Viimeisen erän saa nostaa kuitenkin vasta rakennuksen valmistuttua kokonaan.

10 §

Nostolupa

Jos lainaan sisältyvä tuki on myönnetty osarahoitettavana, 8 ja 9 §:ssä tarkoitettujen lainojen nostamiseksi lainan saajan on esitet-

tävä luottolaitokselle työvoima- ja elinkeino-keskuksen päätös siitä, että lainan nostamisen edellytykset ovat olemassa. Nostolupaa työvoima- ja elinkeinokeskukselta haettaessa on esitettävä tositteet toteutuneiden, hyväksyttävien rakentamis- ja hankintakustannusten määrästä sekä maaseutuelinkeinojen rahoituslain 64 §:n 3 momentissa tarkoitettulla maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetty selvitykset. Nostolupahakemukseen liitettäviiin tositteisiin sovelletaan, mitä rakentamiseen tai irtaimiston hankintaan myönnetyn avustuksen maksamista haettaessa esitettävistä tositteista säädetään. Nostolupaa on haettava viimeistään kuukausi ennen kuin hakemuksessa tarkoitettun erän nostamiselle säädetty määräaika päättyy. Nostolupaa koskeva hakemus on käsiteltävä kahden viikon kuluessa hakemuksen vireilletulosta.

19 §

Lainan siirtäminen luottolaitoksesta toiseen

Laina voidaan siirtää luottolaitoksesta toiseen, jos siirto ja valtionlainoissa lisäksi tarvittavat valtion ja luottolaitoksen väliset velkakirjajärjestelyt toteutetaan rahoituslain 64 §:n 3 momentissa tarkoitettulla maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetty tavalla. Lainaa, jonka jäljellä oleva laina-aika on lyhyempi kuin yksi vuosi tai jonka erääntymättä oleva määrä on alle 1 700 euroa, ei kuitenkaan saa siirtää.

Hakemus, joka koskee lainan siirtoa luottolaitoksesta toiseen, toimitetaan siihen luottolaitokseen, johon laina siirretään. Luottolaitoksen, jossa laina on, on hyväksyttävä

Helsingissä 3 päivänä huhtikuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeri *Jari Koskinen*

siirto. Ennen lainan siirtoa maa- ja metsätalousministeriön edustajan on tarkastettava hakemus sen luottolaitoksen keskusrahallaitoksessa, johon laina on tarkoitus siirtää.

33 §

Valvonta

Valvontaa suoritettaessa on tarkastettava etukäteen tehdyn otannan perusteella riittävä määrä lainoja, jotta voidaan todeta, onko lainoja hoidettu asianmukaisesti. Valvonnassa on tarkastettava ainakin laina-asiakirjat, lainan nosto- ja maksutapahtumat sekä lainaan tukiaikana tehdyt muutokset. Lainat, joihin liittyy osarahoitettava tuki, on tarkastettava siten, että sen perusteella voidaan todentaa, täytyvätkö tuen välittävän luottolaitoksen osalta neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä rakennerrahastoista myönnettävän tuen hallinto- ja valvontajärjestelmien osalta annetun komission asetuksen (EY) N:o 438/2001 11 artiklassa tarkoitettut tekijät.

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä huhtikuuta 2003.

Asetuksen voimaan tullessa vireillä oleviin lainoja koskeviin hakemuksiin sovelletaan asetuksen voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Jos lainaa koskeva tukipäätös tehdään asetuksen tultua voimaan, lainaan sovelletaan kuitenkin, mitä tämän asetuksen 7 §:n 2 ja 3 momentissa, 8 §:n 1 ja 3 momenttia sekä 10 §:n 1 momentissa säädetään.

Vanhempi hallitussihteeri Katriina Pessa

N:o 281

Valtioneuvoston asetus**vaarallisten aineiden kuljettajien ajoluvasta annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä huhtikuuta 2003

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä,

kumotaan vaarallisten aineiden kuljettajien ajoluvasta 23 päivänä joulukuuta 1998 annetun asetuksen (1112/1998) 14 §,

muutetaan 4, 5 ja 20 §, sellaisina kuin niistä ovat 4 ja 5 § asetuksessa 275/2002, sekä *lisätään* 22 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

4 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *ajoneuvolla* kaikenlaista tieliikenteeseen tarkoitettua, valmista tai keskeneräistä, vähintään nelipyöräistä moottorikäyttöistä ajoneuvoa, jonka suurin sallittu rakenteellinen nopeus on yli 25 kilometriä tunnissa, sekä perävaunua, lukuun ottamatta maatalous- ja metsätraktoria, maastoajoneuvoa ja moottorityökonetta perävaunuineen;

2) *kuljetusyksiköllä* vetävää ajoneuvoa tai vetävän ajoneuvon ja perävaunun yhdistelmää;

3) *ministeriöllä* liikenne- ja viestintäministeriötä;

4) *ajolupakokeen vastaanottajalla* palvelun tuottajaa, jonka kanssa Ajoneuvohallintokeskus on tehnyt kuljettajantutkintotoiminnan järjestämisestä annetussa laissa (535/1998) tarkoitetun sopimuksen ajolupakokeiden vastaanottamisesta, ajolupakoulutuksen valvonnasta ja ajolupien myöntämisestä.

Ajoneuvohallintokeskuksen ottaessa vastaan ajolupakokeita, valvoessa ajolupakoulu-

tusta tai myöntäessä ajolupia siihen sovelletaan soveltuvin osin, mitä ajolupakokeen vastaanottajasta säädetään tässä asetuksessa.

5 §

Ajolupavaatimus

Vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetun lain 3 §:n 1 kohdassa tarkoitettuja vaarallisia aineita tiellä kuljettavan ajoneuvon kuljettajalla tulee olla ajolupa seuraavasti:

1) ADR-ajolupa (*perusajolupa*), jonka saa peruskurssin ja sitä vastaavan hyväksytyyn kokeen perusteella, kuljettaessa:

a) muita vaarallisia aineita kuin räjähteitä tai radioaktiivisia aineita vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä annetun liikenne- ja viestintäministeriön asetuksen (277/2002) liitteen A kohdassa 1.1.3.6.3 tarkoitettuja määriä (*vapaaraja*) suurempia määriä kuljetusyksikköä kohti ajoneuvon suurimman sallitun kokonaisuksen ylittäessä 3,5 tonnia;

b) räjähteitä vapaarajaa suurempia määriä kuljetusyksikköä kohti riippumatta ajoneuvon suurimmasta sallitusta kokonaisuksista;

c) a alakohdassa mainitulla asetuksella tarkemmin määriteltäviä radioaktiivisia aineita vapaarajaa suurempia määriä kuljetusyksikköä kohti riippumatta ajoneuvon suurimmasta sallitusta kokonaismassasta; tai

d) vaarallisia aineita säiliöissä muissa kuin 2 kohdassa tarkoitetuissa kuljetuksissa kuljetusmäärän ylittäessä vapaarajassa tarkoitettujen enimmäismäärät ja ajoneuvon suurimman sallitun kokonaismassan ylittäessä 3,5 tonnia;

2) ADR-ajolupa (*säiliöajolupa*), jonka saa peruskurssin ja säiliökurssin sekä niitä vastaavan hyväksytyin kokeen perusteella, kuljettaessa:

a) vaarallisia aineita ajoneuvossa, jossa kiinteän tai irrotettavan säiliön tilavuus on suurempi kuin 1 m³;

b) vaarallisia aineita monisäiliöajoneuvossa, jonka säiliöstön kokonaistilavuus on suurempi kuin 1 m³; tai

c) vaarallisia aineita säiliökontissa, MEG-kontissa tai UN-säiliössä, joka on yksittäistilavuudeltaan suurempi kuin 3 m³.

Edellä 1 momentista poiketen ajolupaa ei kuitenkaan tarvita 1 momentin 1 kohdan a alakohdassa mainitulla asetuksella tarkemmin määriteltäviin vähäisiin kuljetuksiin.

Helsingissä 3 päivänä huhtikuuta 2003

Liikenne- ja viestintäministeri *Kimmo Sasi*

20 §

Ajoluvan malli

ADR-ajolupa on väriltään oranssi, ja se kirjoitetaan suomeksi, ruotsiksi ja englanniksi. Ajolupa on 5 §:n 1 momentin 1 kohdan a alakohdassa mainitun asetuksen liitteen B kohdassa 8.2.2.8.3 olevan mallin mukainen.

22 §

Poikkeukset pelastus- ja poliisitehtävissä

Liikenteen valvontaan liittyvien tehtävien yhteydessä poliisimies, tullimies ja rajavartiolaitos saa ilman asianmukaista ajolupaa siirtää vaarallisten aineiden kuljetusta suorittavan ajoneuvon, jos ajoneuvon siirto on ihmisten, ympäristön tai omaisuuden suojelemiseksi tarpeellista. Siirron turvallisuus tulee varmistaa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2003.

Liikenneneuvos *Seija Miettinen*

N:o 282

Valtioneuvoston asetus**vaarallisten aineiden kuljetukseen tarkoitettujen pakkausten ja säiliöiden vaatimustenmukaisuuden osoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä huhtikuuta 2003

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä,

muutetaan vaarallisten aineiden kuljetukseen tarkoitettujen pakkausten ja säiliöiden vaatimustenmukaisuuden osoittamisesta 29 päivänä maaliskuuta 2001 annetun valtioneuvoston asetuksen (302/2001) 3 §:n 4 momentti, 9 ja 10 § sekä 1 ja 2 liite seuraavasti:

3 §

Pakkauksen ja säiliön vaatimustenmukaisuuden osoittaminen

Oikeudesta käyttää Suomessa ulkomailla hyväksytyä pakkausta ja säiliötä säädetään vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetussa laissa, vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä annetussa valtioneuvoston asetuksessa (194/2002), vaarallisten aineiden kuljetuksesta rautatiellä annetussa valtioneuvoston asetuksessa (195/2002), vaarallisten aineiden kuljetuksesta kappaletavarana aluksella annetussa asetuksessa (666/1998) ja vaarallisten aineiden ilmakuljetuksesta annetussa asetuksessa (210/1997).

9 §

VAK-tarkastuslaitoksen ja VAK-määräaikais-tarkastusten laitoksen tehtävät

Luokkaan 2 kuuluvien kaasujen, YK-numeroihin 1051, 1052 ja 1790 kuuluvien aineiden sekä radioaktiivisten aineiden kuljetukseen tarkoitettuihin pakkauksiin ja säiliöihin liittyviä tehtäviä lukuun ottamatta

VAK-tarkastuslaitos suorittaa sen mukaan kuin laitoksen tunnustamista koskevassa päätöksessä hyväksytään:

- 1) pakkauksen hyväksymisiä;
- 2) säiliön hyväksymisiä;
- 3) pakkauksen ja säiliön määräaikaistarkastuksia;
- 4) pakkauksille ja säiliöille säännöksissä tai määräyksissä edellytetyjä muita kuin 3 kohdassa tarkoitettuja tarkastuksia ja muita vaatimustenmukaisuuden osoittamiseen edellytettäviä tehtäviä;
- 5) ADR-sopimuksen liitteissä tarkoitettujen pakkauksen ja säiliön hyväksymiset, tarkastukset ja muut vaatimustenmukaisuuden osoittamiseen edellytettävät tehtävät;
- 6) RID-määräysten liitteessä tarkoitettujen pakkauksen ja säiliön hyväksymiset, tarkastukset ja muut vaatimustenmukaisuuden osoittamiseen edellytettävät tehtävät;
- 7) IMDG-säännöstössä tarkoitettujen pakkauksen ja säiliön hyväksymiset, tarkastukset ja muut vaatimustenmukaisuuden osoittamiseen edellytettävät tehtävät;
- 8) ICAO-TI:ssä tarkoitettujen pakkauksen ja säiliön hyväksymiset, tarkastukset ja muut vaatimustenmukaisuuden osoittamiseen edellytettävät tehtävät.

Luokkaan 2 kuuluvien kaasujen, YK-numeroihin 1051, 1052 ja 1790 kuuluvien aineiden sekä radioaktiivisten aineiden kuljetukseen tarkoitettuihin pakkauksiin liittyviä tehtäviä lukuun ottamatta VAK-määräaikais-tarkastusten laitos voi suorittaa pakkausten määräaikaistarkastuksia sekä muita pakkauksille säännöksissä tai määräyksissä edellytetyjä tarkastuksia sen mukaan kuin laitoksen tunnustamista koskevassa päätöksessä hyväksytään.

10 §

Ilmoitetun laitoksen tehtävät

Sen mukaan kuin ilmoitetun laitoksen tunnustamista koskevassa päätöksessä hyväksytään laitos suorittaa:

- 1) kuljetettavien painelaitteiden vaatimustenmukaisuuden arvioinnit sekä tähän toimintaan liittyvät laatujärjestelmän arvioinnit ja hyväksymiset sekä niihin liittyvän valvonnan;
- 2) kuljetettavien painelaitteiden uudelleenarvioinnit;
- 3) kuljettaviin painelaitteisiin kuuluvien sarjavalmistettujen astioiden ja niihin liittyvien venttiilien ja muiden lisälaitteiden tyyppin

Helsingissä 3 päivänä huhtikuuta 2003

Liikenne- ja viestintäministeri *Kimmo Sasi*

vaatimustenmukaisuuden uudelleenarvioinnit;

4) kuljetettavien painelaitteiden määräaikaistarkastuksia;

5) kuljetettavien painelaitteiden muut kuin 4 kohdassa tarkoitetut säännöksissä tai määräyksissä edellytetyt tarkastukset;

6) kuljetettavien painelaitteiden määräaikaistarkastukseen liittyvät laatujärjestelmän arvioinnit ja hyväksynnät sekä niihin liittyvän valvonnan;

7) luokkaan 2 kuuluvien kaasujen sekä YK-numeroihin 1051, 1052 ja 1790 kuuluvien aineiden kuljetukseen tarkoitettujen muiden paineastioiden ja paineellisten säiliöiden kuin kuljetettavien painelaitteiden hyväksymiset ja tarkastukset sekä näiden astioiden ja säiliöiden valmistajan laatujärjestelmän hyväksymiset tarkastuslaitoksen tunnustamista lukuun ottamatta.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2003.

Tämän asetuksen voimaantullessa voimassa olevat tarkastuslaitosten oikeudet ovat voimassa sellaisinaan.

Liikenneneuvos *Seija Miettinen*

YHTEISET EDELLYTYKSET ILMOITETULLE JA HYVÄKSYTYLLE LAITOKSELLE

1. Ilmoitetun tai hyväksytyt laitoksen, joka kuuluu muutakin toimintaa kuin tarkastuslaitostoimintaa harjoittavaan organisaatioon, on oltava yksilöitävissä kyseisestä organisaatiosta.

2. Tarkastuslaitos ja sen henkilöstö eivät saa osallistua toimintaan, joka saattaa vaarantaa tarkastuslaitostehtävien riippumattomuuden ja luotettavuuden. Tarkastuslaitoksen henkilöstöön kuuluvien on erityisesti oltava riippumattomia kaikesta heidän arviointiinsa mahdollisesti vaikuttavasta kaupallisesta, taloudellisesta ja muusta painostuksesta, erityisesti sellaisten tarkastuslaitoksen ulkopuolisten henkilöiden tai organisaatioiden taholta, joiden etua suoritettavien tarkastusten tulokset voivat koskea. Laitoksen tarkastushenkilöstön puolueettomuus on taattava.

3. Tarkastuslaitoksen käytettävissä on oltava tarvittava henkilöstö sekä tarvittavat tilat ja välineet, jotta laitos voi hoitaa asianmukaisesti tarkastuslaitostehtäviin liittyvät tekniset ja hallinnolliset tehtävät. Sillä on myös oltava mahdollisuus käyttää erityistarkastusten tekemiseen tarvittavia laitteita.

4. Tarkastuslaitoksen tarkastuslaitostehtävistä vastaavalla henkilöstöllä on oltava tehtäviinsä asianmukainen pätevyys, hyvä tekninen ja ammatillinen koulutus, riittävät tiedot suoritettavista kokeista sekä riittävä kokemus kyseisistä toimista. Korkean turvallisuustason takaamiseksi tarkastuslaitoksen on kyettävä hyödyntämään osaamistaan luokkaan 2 kuuluvien kaasujen sekä YK-numeroin 1051, 1052 ja 1790 kuuluvien aineiden kuljetukseen tarkoitettujen paineastioiden ja säiliöiden turvallisuuteen liittyvissä asioissa. Henkilöstön on kyettävä arvioimaan ammattimaisesti laitteiden yleinen vaatimustenmukaisuus koetulosten perusteella sekä raporttoimaan siitä. Henkilöstön on myös kyettävä laatimaan todistukset, asiakirjat ja raportit osoitukseksi siitä, että tarkastukset on suoritettu.

5. Henkilöstöllä on oltava riittävät tiedot niiden luokkaan 2 kuuluvien kaasujen sekä YK-numeroin 1051, 1052 ja 1790 kuuluvien aineiden kuljetukseen tarkoitettujen paineastioiden ja säiliöiden sekä niiden lisälaitteiden valmistustekniikoista, joiden tarkastuslaitostehtävistä se vastaa, sekä tarkastettavien laitteiden käytöstä tai suunnitellusta käytöstä ja käytön tai toiminnan aikana mahdollisesti ilmenevistä vioista.

6. Tarkastuslaitoksen on kyettävä takaamaan tarkastuslaitostehtävien yhteydessä saatujen tietojen luottamuksellisuus. Omistusoikeudet on suojattava.

7. Tarkastuslaitoksella on oltava riittävä vastuuvakuutus, jollei kyseinen vastuu kuulu valtiolle tai organisaatiolle, johon tarkastuslaitos osana kuuluu.

EDELLYTYKSET ILMOITETULLE LAITOKSELLE

1. Ilmoitetun laitoksen on oltava asianomaisista osapuolista riippumaton ja tarjottava ulkopuolisille tarkastuslaitospalveluja. Ilmoitettu laitos ja sen tarkastukset suorittava henkilöstö ei saa olla tarkastamiensa luokkaan 2 kuuluvien kaasujen taikka YK-numeroihin 1051, 1052 tai 1790 kuuluvien aineiden kuljetukseen tarkoitettujen paineastioiden tai säiliöiden taikka niiden lisälaitteiden suunnittelija, valmistaja, toimittaja, ostaja, omistaja, haltija, käyttäjä tai kunnossapidosta vastaava eikä minkään tällaisen osapuolen edustaja. Laitos ei saa olla suoranaisesti osallisena luokkaan 2 kuuluvien kaasujen taikka YK-numeroihin 1051, 1052 tai 1790 kuuluvien aineiden kuljetukseen tarkoitettujen paineastioiden tai säiliöiden taikka niiden lisälaitteiden suunnittelussa, valmistuksessa, markkinoinnissa tai kunnossapidossa eikä laitos saa edustaa näitä toimintoja harjoittavia kolmansia osapuolia. Tämä periaate ei sulje pois mahdollisuutta vaihtaa teknisiä tietoja paineastioiden tai paineellisten säiliöiden valmistajan ja laitoksen välillä.

2. Ilmoitetun laitoksen palvelujen on oltava kaikkien niiden osapuolien käytettävissä, joita asia koskee. Kohtuuttomia taloudellisia tai muita ehtoja ei saa asettaa. Laitoksen toimintatavat eivät saa syrjiä ketään.

N:o 283

Valtioneuvoston asetus**vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä annetun valtioneuvoston asetuksen 5 ja 34 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä huhtikuuta 2003

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä,

muutetaan vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä 13 päivänä maaliskuuta 2002 annetun valtioneuvoston asetuksen (194/2002) 5 §:n 1 momentti ja 34 §:n 2 momentti seuraavasti:

5 §

34 §

*Vaarallisten aineiden luokitus**Onnettomuudet ja niistä tehtävät ilmoitukset*

Vaaralliset aineet luokitellaan seuraaviin luokkiin:

Luokka 1	Räjähteet
Luokka 2	Kaasut
Luokka 3	Palavat nesteet
Luokka 4.1	Helposti syttyvät kiinteät aineet, itsereaktiiviset aineet ja flegmatoidut kiinteät räjähdysaineet
Luokka 4.2	Helposti itsestään syttyvät aineet
Luokka 4.3	Aineet, jotka veden kanssa kosketukseen joutuessaan kehittävät palavia kaasuja
Luokka 5.1	Sytyttävästi vaikuttavat (happettavat) aineet
Luokka 5.2	Orgaaniset peroksidit
Luokka 6.1	Myrkylliset aineet
Luokka 6.2	Tartuntavaaralliset aineet
Luokka 7	Radioaktiiviset aineet
Luokka 8	Syövyttävät aineet
Luokka 9	Muut vaaralliset aineet ja esi-
	neet

Jos vaarallisen aineen kuljetuksessa sattuu vaarallisten aineiden kuljetuksesta tiellä annetun liikenne- ja viestintäministeriön asetuksen (277/2002) liitteen A luvussa 1.8 tarkoitettu onnettomuus, kuten vaarallisen aineen vuoto, välitön uhkaava vaara aineen vuotamisesta, henkilö- omaisuus- tai ympäristövahinko taikka tapahtuma, johon on pyydetty viranomaisen apua, kuljetuksen suorittajan on viipymättä annettava onnettomuudesta mainitussa ministeriön asetuksessa olevan mallin mukainen onnettomuusraportti turvatekniikan keskukselle. Jos kyseessä on radioaktiivisen aineen kuljetus, raportti annetaan kuitenkin säteilyturvakeskukselle.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2003.

Tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä saadaan soveltaa 30 päivään kesäkuuta 2003.

Helsingissä 3 päivänä huhtikuuta 2003

Liikenne- ja viestintäministeri *Kimmo Sasi*Liikenneneuvos *Seija Miettinen*

Opetusministeriön päätös

Suomen Helluntaikirkko (Pingstkyrkan i Finland) -nimisen uskonnollisen yhdyskunnan merkitsemisestä uskonnollisten yhdyskuntien rekisteriin

Annettu Helsingissä 25 päivänä maaliskuuta 2003

Opetusministeriölle osoitetulla kirjelmällä ovat päätoimittaja Valtter Luoto ja 19 muuta henkilöä, jotka ovat ilmoittaneet asuinpaikkansa ja ammattinsa, ilmoittaneet uskonnonvapauslain (267/1922) 13 §:n mukaisesti muodostaneensa Suomen Helluntaikirkko (Pingstkyrkan i Finland) -nimisen uskonnollisen yhdyskunnan, jonka kotipaikka on Helsinki. Ilmoitukseen on liitetty selvitys yhdyskunnan uskontunnuksesta ja julkisen uskonnonharjoituksen muodosta sekä hyväksytty yhdyskuntajärjestys. Nämä kuuluvat:

Uskontunnustus

Suomen Helluntaikirkon (Pingstkyrkan i Finland) tunnustus perustuu Jumalan pyhään sanaan, Raamattuun. Tunnustuksen keskeinen sisältö on lausuttu *helluntaiseurakunnan uskon pääkohdissa* ja *apostolisessa uskontunnustuksessa*.

Helluntaiseurakunnan uskon pääkohdat

1. Pyhä Raamattu on Pyhän Hengen innoituksesta syntynyt Jumalan sana ja opimme ainoa perusta.

2. On yksi, iankaikkinen Jumala kolmessa persoonassa: Isä ja Poika ja Pyhä Henki. Jumala on taivaan ja maan luoja.

3. Jeesus Kristus on Jumalan Poika, joka sikisi Pyhästä Hengestä, syntyi ihmiseksi neitsyt Mariasta ja eli synnittömän elämän opettaen ja tehden tunnustekoja. Ristinkuolemallaan Jeesus sovitti maailman synnin, nousi kuolleista ja astui ylös taivaaseen Isän oikealle puolelle.

4. Jumala loi ihmisen omaksi kuvakseen ja yhteyteensä, mutta syntiinlankeemuksessa ihminen joutui eroon Jumalasta. Uskomalla Jeesukseen ihminen saa lahjaksi vanhurskauten ja uudestisyntyä Jumalan lapseksi.

5. Pyhä Henki herättää ihmisen hengellisesti, niin että hän voi ottaa vastaan Jumalan valmistaman pelastuksen, jolloin Pyhä Henki tulee häneen asumaan. Jeesus Kristus kastaa uskovan Pyhällä Hengellä, joka jakaa armonlahjoja seurakunnan rakentamiseksi niin kuin apostolien aikana. Uskova on tarkoitettu elämään Pyhän Hengen täyteudessa Hengen hedelmää kantaen.

6. Seurakunta on Kristuksen perustama ja johtama, apostolien opetukselle rakennettu uskovien yhteisö. Kaikki uskovat kaikkialla ja kaikkina aikoina kuuluvat yhteen ja yhteiseen seurakuntaan, joka näkyvällä tavalla ilmenee paikallisseurakuntana. Jeesus Kristus käski seurakuntaansa tekemään kaikista kansoista opetuslapsia, kastamaan ja opettamaan heitä. Seurakunta muodostaa hengellisen papiston, jonka tehtävänä on palvella Herraa ja osoittaa kristillistä rakkautta kaikkia ihmisiä kohtaan.

7. Jeesuksen asettama kaste liittyy Jumalan pelastustyöhön. Kaste toimitetaan uskovalle Jeesuksen Kristuksen käskystä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen veteen upottamalla. Kastettu liitetään paikalliseen seurakuntaan.

8. Ehtoollinen on Jeesuksen seuraajilleen asettama muisto- ja yhteysateria, jossa hän on uskon kautta itse läsnä. Ehtoollinen julistaa Jeesuksen sovitustyötä ja on osallisuutta hänen kuolemaansa ja ylösnousemuksensa.

9. Kaikki ihmiset kokevat ruumiillisen ylösnousemuksen. Vanhurskaat nousevat elämän ylösnousemuksessa ja jumalattomat tuomion ylösnousemuksessa.

10. Jeesus Kristus tempaa lupauksensa mukaan seurakuntansa luokseen, minkä jälkeen hän tulee kuninkaana hallitsemaan koko maailmaa. Jumala luo uuden taivaan ja uuden maan. Tämä on vanhurskaiden ikuinen osa.

Julkisen uskonnonharjoituksen muoto

Yhdyskunta toteuttaa tunnustuksensa mukaista seurakuntaelämää paikallisseurakuntiansa kautta, joiden jäsenyyteen tullaan henkilökohtaisen uskonratkaisun ja uskovien kas-teen kautta.

Yhdyskuntajärjestys

1 luku

Yleiset määräykset yhdyskunnasta

1 §

Nimi ja kotipaikka

Yhdyskunnan nimi on Suomen Helluntaikirkko (Pingstkyrkan i Finland) ja sen kotipaikka Helsinki.

2 §

Toimintatavat

Suomen Helluntaikirkko on uskonnollinen yhdyskunta, jonka muodostavat siihen kuuluvat seurakunnat ja niiden jäsenet. Yhdyskunta on järjestäytynyt siten, että henkilöjäsenet kuuluvat johonkin yhdyskunnan seurakuntaan.

Yhdyskunta ja sen seurakunnat voivat järjestää jumalanpalvelus- ja julistustilaisuuksia ja muita tilaisuuksia kuten juhlia, kokouksia, konsertteja ja koulutustilaisuuksia. Yhdyskunta ja seurakunnat voivat harjoittaa koulutus- ja julkaisu toimintaa, levittää painotuotteita ja äänitteitä, harjoittaa radio- ja TV-toimintaa ja sähköistä tiedonvälitystä, harjoittaa sosiaalista avustustoimintaa, lähetys- ja kehitysaputyötä sekä muuta aatteellista toimintaa sanomansa levittämiseksi.

Yhdyskunta ja seurakunnat voivat julistamansa sanoman edistämisen tarkoituksessa harjoittaa liiketoimintaa toimielimiensä erikseen hyväksymässä laajuudessa. Ne voivat omistaa ja hallita kiinteää ja irtainta omaisuutta siten kuin laissa tarkemmin säädetään sekä ottaa vastaan lahjoituksia ja suorittaa rahan keräyksiä asianmukaisen luvan saatuaan.

Tehtävien jako yhdyskunnan ja seurakuntien välillä tapahtuu sillä periaatteella, että varsinainen hengellinen seurakuntatoiminta tapahtuu seurakunnissa ja yhdyskunnan tehtävänä on ensisijaisesti edustaa helluntaiseurakuntia niiden yhteisissä asioissa kotimaassa ja kansainvälisissä suhteissa sekä toimia muutoinkin seurakuntien yhteistoimintaelimenä.

3 §

Seurakuntien asema

Yhdyskuntaan kuuluvat seurakunnat ovat itsenäisiä. Ne päättävät itse omasta toiminnastaan, hallinnostaan, omaisuudestaan ja varainkäytöstään. Seurakunnilla on kullakin omat varansa ja omaisuutensa ja yhdyskunnalla omansa.

Seurakunnat eivät vastaa yhdyskunnan veloista tai sitoumuksista eikä myöskään yhdyskunta seurakuntien velvoitteista. Seurakunnat eivät ole velvollisia suorittamaan pakollisia jäsenmaksuja yhdyskunnalle.

2 luku

Yhdyskunnan hallinto

4 §

Yhdyskunnan vuosikokous

Yhdyskuntaa koskevat päätökset tehdään vuosikokouksessa, joka pidetään vuosittain toukokuun loppuun mennessä. Vuosikokouksessa käsitellään seuraavat asiat:

1) Valitaan kokouksen puheenjohtaja, sihteeri ja kaksi pöytäkirjantarkastajaa ja tarvittaessa kaksi äänenlaskijaa,

2) Esitetään yhdyskunnan toimintakertomus, toimikuntien toimintakertomukset ja tilinpäätös edelliseltä kalenterivuodelta,

3) Esitetään tilintarkastajien lausunto edellisen vuoden tileistä ja hallinnosta,

4) Päätetään tilinpäätöksen vahvistamisesta,

5) Päätetään vastuuvapauden myöntämisestä tilivelvollisille,

6) Päätetään hallituksen jäsenten lukumäärästä sekä valitaan hallituksen jäsenet ja varajäsenet,

7) Valitaan tilintarkastajat ja varatilintarkastaja,

8) Hyväksytään toimintasuunnitelma ja talousarvio seuraavaksi toimintavuodeksi,

9) Valitaan jäsenet yhdyskunnan toimikuntiin,

10) Esitetään yhdyskuntaan hyväksytyt seurakunnat ja päätetään seurakunnan erottamisesta yhdyskunnasta,

11) Päätetään seuraavan vuosikokouksen ajasta ja paikasta,

12) Käsitellään muut kokouskutsussa mainitut asiat.

Mikäli vuosikokous niin päättää, edellä sanottuja asioita voidaan käsitellä vuosikokouksen määräämänä ajankohtana pidettäväsä muussa varsinaisessa kokouksessa. Sitä koskevat muutoin ne määräykset, mitä vuosikokouksesta on sanottu.

5 §

Kokousedustajat

Jokaisella seurakunnalla on oikeus valita vuosikokoukseen yksi (1) edustaja kutakin alkavaa kolmeasataa (300) jäsentä kohti. Laskentaperusteena käytetään vaalivuotta edeltävän vuoden lopussa seurakunnan rekisterissä ollutta jäsenmäärää.

Yhdyskunnan hallituksen jäsenet eivät voi toimia seurakunnan edustajina vuosikokouksessa.

Vuosikokouksessa on läsnäolo- ja puheoikeus yhdyskunnan hallituksen jäsenillä ja tilintarkastajilla sekä 14 §:n mukaisten yhdyskunnan yhteisten yhdistysten nimeämillä edustajilla.

6 §

Päätöksenteko

Vuosikokouksessa on kullakin seurakunnan edustajalla yksi ääni. Asiat ratkaistaan yksinkertaisella ääntenemmistöllä, ellei tässä yhdyskuntajärjestyksessä tietyn asian käsittelystä muuta määrätä. Äänen mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni, henkilövalinnoissa ja suljetussa lippuäänestyksessä arpa.

Yhdyskunnan kokouksesta on pidettävä pöytäkirjaa, jonka allekirjoittavat kokouksen puheenjohtaja ja sihteeri sekä tarkistavat kaksi kokouksen valitsemaa pöytäkirjantarkastajaa.

7 §

Ylimääräinen kokous

Ylimääräinen kokous pidetään tarvittaessa,

jos hallitus niin päättää, tai jos vähintään kymmenen (10) seurakuntaa sitä hallitukselta kirjallisesti pyytää.

Ylimääräistä kokousta koskevat muutoin edellä 4—6 §:ssä sanotut määräykset.

8 §

Kokouskutsu

Hallitus kutsuu yhdyskunnan kokouksen koolle kirjallisella kokouskutsulla, joka on lähetettävä kaikille seurakunnille tai julkaisutava hallituksen määräämässä lehdessä, vuosikokouksen ja muun varsinaisen kokouksen osalta vähintään 30 päivää ja ylimääräisen kokouksen osalta vähintään 14 päivää ennen kokousta. Kokouskutsussa on mainittava kokouksessa käsiteltävät asiat.

9 §

Yhdyskunnan hallitus

Yhdyskuntaa edustaa ja sen asioita hoitaa hallitus. Hallitukseen kuuluu vähintään yhdeksän (9) jäsentä. Kullekin valitaan henkilökohtainen varajäsen. Hallituksen jäsenet tulee valita siten, että maan eri osat ja ruotsinkieliset jäsen seurakunnat tulevat mahdollisuuksien mukaan tasapuolisesti edustetuiksi.

Hallituksen jäsenten toimikausi on kaksi vuotta siten, että jäsenistä puolet on vuosittain erovuorossa. Erovuorot ratkaistaan ensimmäisellä kerralla arvalla.

Hallituksen jäsen voidaan valita yhtäjaksoisesti enintään kolmeksi kaksivuotiskaudeksi.

10 §

Hallituksen kokoontuminen ja päätöksenteko

Hallitus valitsee keskuudestaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan.

Hallitus kokoontuu puheenjohtajan tai hänen ollessaan estynyt varapuheenjohtajan kutsusta. Kutsu on lähetettävä vähintään kaksi (2) viikkoa ennen kokousta. Kutsussa on mainittava kokouksessa käsiteltävät asiat.

Hallitus on päätösvaltainen, kun enemmän kuin puolet jäsenistä on läsnä.

Asiat ratkaistaan yksinkertaisella äänten enemmistöllä. Äänten mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni, henkilövaaleissa ja suljetussa lippuäänestyksessä arpa.

11 §

Hallituksen tehtävät

Hallituksen asiana on edustaa yhdyskuntaa, järjestää yhdyskunnan kokoukset ja valmistella niissä käsiteltävät asiat sekä huolehtia päätösten täytäntöönpanosta, hoitaa yhdyskunnan taloutta ja laatia vuosittain talousarvio, toimintasuunnitelma ja toimintakertomus, päättää seurakunnan hyväksymisestä yhdyskuntaan, käsitellä sille tehdyt valitukset sekä hoitaa yhdyskunnan kokousten antamat muutkin tehtävät.

12 §

Yhdyskunnan talous

Yhdyskunnan taloutta hoidetaan hyväksytyin toimintasuunnitelman ja talousarvion mukaan. Yhdyskunnan tilikausi on kalenterivuosi.

Vuosikokous valitsee kaksi tilintarkastajaa ja yhden varatilintarkastajan suorittamaan varainhoidon, tilinpidon ja hallinnon tarkastuksen.

13 §

Yhdyskunnan nimenkirjoitus

Yhdyskunnan nimen kirjoittavat hallituksen puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja yhdessä tai jompikumpi heistä yhdessä hallituksen siihen määräämän henkilön kanssa. Hallitus voi määräämissään asioissa valtuuttaa jonkun muunkin henkilön kirjoittamaan yhdyskunnan nimen.

14 §

Toimikunnat, yhdistykset ja muut yhteisöt

Yhdyskunnan kokous voi asettaa eri tehtäviä varten toimikuntia. Toimikuntien tehtävänä on hoitaa oman tehtäväalueensa asioita kokouksen vahvistamien periaatteiden mukai-

sesti. Toimikuntien on esitettävä toiminnastaan vuosikokoukselle selvitys vuosittain tai määräaikaisen tehtävän päättyessä.

Seurakunnat voivat keskenään perustaa yhdistyksiä yhteisten tehtävien hoitamista varten ja harjoittaa keskenään sopimusperusteista yhteistoimintaa. Yhdyskunnan vuosikokous voi hyväksyä yhteisiä tehtäviä hoitavan yhdistyksen tai muun yhteisön yhdyskunnan yhteiseksi yhteisöksi.

15 §

Hallintosääntö

Tarkempia määräyksiä yhdyskunnan hallinnosta, taloudenhoidosta ja tilintarkastuksesta sekä valitusten käsittelystä voidaan antaa yhdyskunnan kokouksen antamassa hallintosäännössä.

3 luku

Seurakunnat

16 §

Seurakunnan perustaminen

Seurakunta perustetaan seuraavasti:

- 1) vähintään 10 henkilöä sopii seurakunnan perustamisesta allekirjoittamalla perustamiskirjan, jossa he ilmoittavat hyväksyvänsä tämän yhdyskuntajärjestyksen,
- 2) perustamiskirjassa on mainittava seurakunnan nimi ja ilmoitus siitä, mikä Suomen kunta on seurakunnan kotipaikka,
- 3) perustamiskokouksessa valitaan seurakunnan vanhimmiston jäsenet.

17 §

Seurakunnan hyväksyminen yhdyskuntaan

Seurakunta voi hakea yhdyskunnan jäsenyyttä tekemällä siitä yhdyskunnan hallitukselle kirjallisen esityksen. Esitykseen on liitettävä jäljennös perustamiskirjasta, ilmoitus vanhimmiston jäsenistä ja muu yhdyskunnan vaatima selvitys.

Seurakunnan hyväksymisestä yhdyskun-

taan päättää yhdyskunnan hallitus. Hallituksen tulee ilmoittaa päätöksestään yhdyskunnan kokoukselle.

18 §

Seurakunnan eroaminen tai erottaminen yhdyskunnasta

Seurakunta voi erota yhdyskunnasta päättämällä eroamisesta seurakunnankokouksessa ja ilmoittamalla siitä kirjallisesti yhdyskunnan hallitukselle. Eroamista koskeva asia on tulakseen voimaan käsiteltävä kahdessa perättäisessä seurakunnankokouksessa, joiden välinen aika on vähintään yksi kuukausi. Eroamispäätökseen vaaditaan kummassakin kokouksessa 3/4:n enemmistö annetuista äänistä. Eroamisilmoitukseen on liitettävä jäljennökset pöytäkirjoista.

Seurakunta voidaan erottaa yhdyskunnasta, jos seurakunta julistuksessaan tai toiminnassaan olennaisesti poikkeaa yhdyskunnassa vallitsevista toimintaperiaatteista tai toiminnallaan vahingoittaa yhdyskuntaa. Erottamisesta päättää yhdyskunnan kokous. Erottamispäätökseen vaaditaan 3/4:n enemmistö annetuista äänistä. Erotetulla seurakunnalla on oikeus saattaa erottamispäätös yhdyskunnan kokouksen uudelleen käsiteltäväksi (oikaisuvaatimus) ilmoittamalla siitä kirjallisesti hallitukselle kolmen (3) kuukauden kuluessa erottamispäätöksen tiedoksisaannista.

4 luku

Seurakunnan jäsenet

19 §

Jäsenten ottaminen ja erottaminen

Seurakunnan varsinaiseksi jäseneksi voidaan ottaa uskoon tullut ja uskovana kastettu henkilö.

Seurakunnasta toiseen siirtyvän jäsenen ottaminen tapahtuu seurakunnan antaman siirtoilmoituksen perusteella. Jäseneksi ottamisesta on viipymättä ilmoitettava siirtoilmoituksen tehneelle seurakunnalle. Jäsenyys siinä lakkaa silloin, kun henkilö otetaan toisen seurakunnan jäseneksi.

Jäsen voidaan erottaa seurakunnasta, jos

hänen katsotaan luopuneen uskosta tai seurakunnan opetuksen mukaisista kristityn elämäntavoista taikka jos hän toiminnallaan aiheuttaa vahinkoa seurakunnalle tai yhdyskunnalle. Ennen päätöksen tekemistä on asianomaiselle varattava tilaisuus tulla kuuluksi.

Jäseneksi ottamisesta ja jäsenen erottamisesta päätetään seurakunnankokouksessa vanhimmistön esityksestä. Päätösvaltaa näissä asioissa voidaan seurakunnan johtosäännöllä siirtää vanhimmistolle.

Jäseneksi ottamista tai erottamista koskevaan päätökseen tyytymätön voi 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksi saattamisesta tehdä asiaa koskevan oikaisuvaatimuksen päätöksen tehneelle toimielimelle.

20 §

Alaikäiset lapset

Seurakunnan jäsenten alaikäiset lapset merkitään seurakunnan rekisteriin. Ellei lapsi ole liittynyt seurakunnan jäseneksi ennen 18 vuoden ikää, hän siirtyy pois seurakunnan rekisteristä.

21 §

Jäsenten oikeudet ja velvollisuudet

Tässä yhdyskuntajärjestyksessä sanotut oikeudet ja velvollisuudet koskevat seurakunnan varsinaisia jäseniä.

Oikeus päättää yhdyskunnan asioista ja edustaa seurakuntaa yhdyskunnan kokouksissa on vain varsinaisilla jäsenillä. Yhdyskunnan hallituksen tai seurakunnan vanhimmistön jäseneksi voidaan valita vain seurakunnan varsinaisia jäseniä.

Seurakunnan vanhimmistö voi päättää, missä määrin muut henkilöt kuin seurakunnan varsinaiset jäsenet voivat osallistua seurakunnan toimintaan ja seurakuntayhteyteen ja olla läsnä seurakunnankokouksissa.

22 §

Jäsenmaksut

Yhdyskunnan jäsenet eivät ole velvollisia

suorittamaan jäsenmaksuja yhdyskunnalle tai seurakunnalle.

5 luku

Seurakunnan hallinto

23 §

Seurakunnankokous

Ylintä päätösvaltaa seurakunnassa käyttää seurakunnankokous.

Seurakunnan vuosikokous pidetään vuosittain tammi-maaliskuussa vanhimmiston määräämänä aikana. Vuosikokouksessa käsitellään seuraavat asiat:

- 1) valitaan kokousvirkillijät ja todetaan kokouksen päätösvaltaisuus,
- 2) esitetään toimintakertomus ja tilinpäätös edelliseltä kalenterivuodelta,
- 3) esitetään tilintarkastajien lausunto edellisen vuoden tileistä ja hallinnosta,
- 4) päätetään tilinpäätöksen vahvistamisesta,
- 5) päätetään vastuuvapauden myöntämisestä tilivelvollisille,
- 6) valitaan mahdolliset vanhimmiston uudet jäsenet.
- 7) valitaan tilintarkastajat ja varatilintarkastaja,
- 8) hyväksytään mahdollinen toimintasuunnitelma ja talousarvio seuraavaksi toimintavuodeksi,
- 9) käsitellään muut kokouskutsussa mainitut asiat.

Edellä sanotut asiat lukuun ottamatta 2—5-kohdissa sanottuja asioita voidaan käsitellä vanhimmiston määräämänä ajankohtana pidettävässä muussa varsinaisessa kokouksessa.

24 §

Kokouskutsu

Vanhimmisto kutsuu varsinaisten seurakunnankokouksen koolle seurakunnan kokoushuoneen ilmoitustaululla tai paikkakunnalla ilmestyvässä sanomalehdessä julkaistavalla kokouskutsulla. Kutsu on julkaistava vähintään viikkoa ennen kokousta.

Muu seurakunnan kokous voidaan kutsua koolle vanhimmiston määräämällä tavalla.

25 §

Asioista päättäminen

Seurakunnankokouksessa on kullakin varsinaisella jäsenellä yksi ääni. Asiat ratkaistaan yksinkertaisella äänten enemmistöllä lukuun ottamatta tässä yhdyskuntajärjestyksessä mainittuja poikkeuksia. Äänten mennessä tasan ratkaisee henkilövaalissa ja suljetussa lippuäänestyksessä arpa ja muissa asioissa puheenjohtajan ääni.

Seurakunnankokouksesta on pidettävä pöytäkirjaa, jonka allekirjoittavat kokouksen puheenjohtaja ja sihteeri sekä tarkistavat kaksi kokouksen valitsemaa pöytäkirjantarkistajaa.

26 §

Vanhimmisto

Seurakuntaa johtaa ja sen hallituksena toimii vanhimmiston. Vanhimmistoon kuuluu vähintään kolme jäsentä, joiksi valitaan Uuden Testamentin perusteiden mukaiset henkilöt. Seurakunnankokous voi erityisestä syystä määrääjäksi päättää, että vanhimmiston jäsenten lukumäärä on pienempi kuin kolme henkilöä.

Vanhimmiston jäsenet valitaan tehtävänsä toistaiseksi.

Vanhimmiston tehtävänä on:

- 1) suunnitella, johtaa ja valvoa seurakunnan toimintaa, opetusta ja sielunhoitoa,
- 2) seurakunnan hallituksena hoitaa seurakunnan hallintoa, taloutta ja tilinpitoa,
- 3) kutsua koolle seurakunnankokoukset ja valmistella niissä käsiteltävät asiat,
- 4) pitää jäsenrekisteriä ja tehdä lain mukaiset ilmoitukset rekisteriviranomaiselle,
- 5) valita seurakunnan edustajat yhdyskunnan vuosikokoukseen,
- 6) hoitaa muut tehtävät, jotka kuuluvat vanhimmistolle tämän yhdyskuntajärjestyksen tai seurakunnan johtosäännön mukaan.

Seurakunnan johtosäännössä voidaan määrätä vanhimmiston jakautumisesta jaostoihin. Johtosäännössä voidaan lisäksi määrätä, että vanhimmiston jaostoihin voidaan valita lisäjäseniä. Määrättäessä vanhimmiston jaostoita tai jaostojen lisäjäsenistä on samalla määrättävä lisjäsenien valitsemisesta, luku-

määrästä ja niistä vanhimmistolle kuuluvista asioista, jotka päätetään vanhimmiston jaostoissa, sekä jaostojen jäsenmääristä, valitsemisesta ja toimikaudesta.

27 §

Vanhimmiston jäsenten valinta ja erottaminen

Vanhimmiston jäsenten valitsemisesta päätetään varsinaisessa seurakunnankokouksessa vanhimmiston esityksestä. Jos vanhimmiston esittämä ehdokas ei tule hyväksytyksi, asia palautetaan vanhimmistolle uudelleen käsiteltäväksi.

Vanhimmiston jäsen voidaan erottaa toimestaan, jos häntä on elämäntapojensa tai toimintansa vuoksi vanhimpana pidettävä tehtävään sopimattomana taikka hän ei enää nauti seurakunnan luottamusta. Hänet voidaan myös vapauttaa tehtävästään, jos hän on ikänsä tai terveytensä tai muun vastaavan syyn vuoksi tullut toimeen kykenemättömäksi. Erottamisesta tai vapauttamisesta päättää varsinainen seurakunnankokous.

28 §

Vanhimmiston kokoontuminen ja päätöksenteko

Vanhimmiston ja vanhimmiston jaostojen puheenjohtajasta, kokoontumisesta ja päätöksenteosta määrätään seurakunnan johtosäännössä.

29 §

Seurakunnan talous

Seurakunnan taloutta on hoidettava hyvän taloudenhoidon edellyttämällä tavalla. Tilikausi on kalenterivuosi.

Seurakunnan vuosikokous valitsee kaksi tilintarkastajaa ja yhden varatilintarkastajan suorittamaan hallinnon, talouden ja tilinpidon ja tarkastuksen.

Tarkempia määräyksiä seurakunnan hallinnosta, taloudenhoidosta ja tilintarkastuksesta voidaan antaa seurakunnan johtosäännössä.

30 §

Seurakunnan nimenkirjoitus

Seurakunnan nimen kirjoittavat vanhimmiston puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja yhdessä tai jompikumpi heistä yhdessä vanhimmiston siihen määräämän henkilön kanssa. Vanhimmiston voi määräämissään asioissa valtuuttaa jonkun muunkin henkilön kirjoittamaan seurakunnan nimen.

31 §

Seurakunnan johtosääntö

Seurakunnankokous vahvistaa seurakunnalle johtosäännön, jossa annetaan tarkempia määräyksiä seurakunnankokouksesta, vanhimmistosta, vanhimmiston jaostoista sekä mahdollisista muista toimihenkilöistä tai toimielimistä. Johtosäännössä voidaan myös määrätä seurakunnan toimintamuodoista ja toimintatavoista. Johtosääntöön ei saa ottaa määräyksiä, jotka ovat ristiriidassa tämän yhdyskuntajärjestyksen kanssa.

32 §

Seurakuntien yhteistoiminta

Seurakunnat voivat sopimuksen nojalla hoitaa yhteisiä tehtäviään tai niitä varten voidaan perustaa seurakuntaliitto. Seurakuntaliitto toimii yhdistyslain mukaisena rekisteröimättömänä tai rekisteröitynä yhdistyksenä.

Seurakuntaliitto perustetaan yhteistyöhön mukaan tulevien seurakuntien vanhimmistojen hyväksymällä liittosopimuksella. Siinä on mainittava seurakuntaliiton nimi, kotipaikka, jäsen seurakunnat ja tehtävät. Liittosopimuksessa on sovittava jäsen seurakuntien ottamisesta ja erosta, seurakuntaliiton hallinnosta ja taloudesta sekä niiden tarkastamisesta ja seurakuntaliiton purkamisesta ja loppuselvityksestä.

Seurakuntaliiton perustamisesta on tehtävä ilmoitus yhdyskunnan hallitukselle.

33 §

Yhteistoiminnasta aiheutuvien erimielisyyksien ratkaiseminen

Liittosopimuksessa voidaan sopia siitä, että yhteistoiminnasta aiheutuvat erimielisyydet saatetaan yhdyskunnan hallituksen ratkaistavaksi.

6 luku

Muutoksenhaku

34 §

Oikaisuvaatimus

Yhdyskunnan kokouksen ja yhdyskunnan hallituksen sekä seurakunnankokouksen ja vanhimmiston päätökseen tyytymätön voi tehdä kirjallisen oikaisuvaatimuksen päätöksen tehneelle toimielimelle.

Oikaisuvaatimus vanhimmiston alaisen valiokunnan tai muun toimielimen päätöksestä, jonka se on tehnyt sille siirretyn ratkaisuvallan nojalla, tehdään vanhimmistolle.

Oikaisuvaatimus on käsiteltävä viipymättä.

35 §

Valitus

Oikaisuvaatimuksesta annettuun seurakunnankokouksen tai vanhimmiston päätökseen tyytymätön voi tehdä päätöksestä kirjallisen valituksen yhdyskunnan hallitukselle.

36 §

Päätöksen muutoksenhakukelpoisuus ja muutoksenhakuosoitus

Päätöksestä, joka koskee vain valmistelua tai täytäntöönpanoa, ei saa tehdä oikaisuvaatimusta eikä valitusta.

Päätökseen, josta saa tehdä oikaisuvaatimuksen tai valituksen, on liitettävä selvitys siitä, miten päätökseen haetaan muutosta (muutoksenhakuosoitus).

37 §

Oikaisuvaatimus- ja valitusoikeus

Oikaisuvaatimuksen ja valituksen saa tehdä se, johon päätös on kohdistettu ja jonka oikeuteen, velvollisuuteen tai etuun päätös välittömästi vaikuttaa (asianosainen).

38 §

Päätöksen tiedoksianto ja täytäntöönpano

Asianosaiselle lähetetään päätöstä koskeva pöytäkirjanote muutoksenhakuohjeineen tiedoksi kirjeellä. Asianosaisen katsotaan saaneen päätöksestä tiedon seitsemän päivän kuluttua kirjeen lähettämisestä.

39 §

Oikaisuvaatimus- ja valitusaika

Oikaisuvaatimus on tehtävä 14 päivän ja valitus 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaanista, ellei tässä yhdyskuntajärjestyksessä jonkun asian osalta ole määrätty pitempää aikaa.

7 luku

Muut määräykset

40 §

Ilmoitukset rekisteriviranomaiselle

Yhdyskunnan hallituksen on tehtävä rekisteriviranomaiselle lain määräämät ilmoitukset seurakunnan perustamisesta ja hyväksymisestä yhdyskuntaan tai eroamisesta tai erottamisesta yhdyskunnasta.

Seurakunnan vanhimmiston on pidettävä luetteloa seurakunnan jäsenistä ja tehtävä jäsenistä lain määräämät ilmoitukset rekisteriviranomaiselle.

41 §

Vaitiolovelvollisuus

Yhdyskunnan tai seurakunnan palveluksessa tai luottamustehtävässä oleva ei saa käyttää

hyödykseen eikä luvatta muille ilmaista asemassaan tietoon saamaansa seikkaa, joka on erikseen säädetty tai määrätty salassa pidettäväksi tai joka koskee toisen terveydentilaa taikka jota asian laadun vuoksi ei muutoin ilmeisesti saa ilmaista.

42 §

Rippisalaisuus

Vanhimmiston jäsen tai seurakuntaan palvelussuhteessa oleva hengellisen työn tekijä ei saa ilmaista hänelle yksityisessä ripissä tai sielunhoidossa uskottua asiaa eikä myöskään henkilöä, joka hänelle on uskoutunut, jollei laissa toisin säädetä.

43 §

Yhdyskuntajärjestyksen muuttaminen

Yhdyskuntajärjestyksen muuttamisesta päättää yhdyskunnan kokous. Päätökseen vaaditaan 2/3:n enemmistö annetuista äänistä. Asiaa käsittelevän kokouksen kokouksuun on liitettävä muutosesityksen sisältö.

44 §

Yhdyskunnan ja seurakunnan lakkauttaminen

Päätökseen yhdyskunnan lakkauttamisesta

Helsingissä 25 päivänä maaliskuuta 2003

Kulttuuriministeri *Kaarina Dromberg*

Ylitarkastaja Joni Hiitola

vaaditaan yhdyskunnan kokouksessa 3/4:n enemmistö annetuista äänistä.

Seurakunnan lakkauttamisesta päättää seurakunnankokous. Lakkauttamista koskeva asia on tullakseen voimaan käsiteltävä kahdessa seurakunnankokouksessa, joiden välinen aika on vähintään kolme kuukautta. Lakkauttamispäätökseen vaaditaan kummasakin kokouksessa 3/4:n enemmistö annetuista äänistä.

Yhdyskunnan tai seurakunnan lakkauttamisesta päättävä kokous päättää samalla, mihin helluntaierätyksen periaatteiden mukaiseen tarkoitukseen varat käytetään. Niitä ei saa kuitenkaan jakaa henkilöjäsenten kesken.

Opetusministeriö on tutkinut tämän asian. Suomen Helluntaikirkko (Pingstkyrkan i Finland) -nimisen uskonnollisen yhdyskunnan yhdyskuntajärjestys on laadittu uskonnonvapauslain mukaisesti eikä sen uskontunnustus tai uskonnonharjoitusmuoto ole vastoin lakia tai hyviä tapoja.

Yhdyskunnan hallitus täyttää uskonnonvapauslain 15 §:n vaatimukset.

Tämän perusteella opetusministeriö on hyväksynyt Suomen Helluntaikirkko (Pingstkyrkan i Finland) -nimisen uskonnollisen yhdyskunnan merkittäväksi uskonnollisten yhdyskuntien rekisteriin.